

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 133/07-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov, Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v prvostupňovom konaní vo veci vedenej Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 1 C 135/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2007 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na prejednanie veci

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“), Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolený súd“) v prvostupňovom konaní vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 1 C 135/02.

Sťažovateľ uviedol, že 11. februára 2002 podal okresnému súdu žalobu proti O., B., ktorou sa domáhal určenia neplatnosti výmeru upravujúceho platby nájomného a mesačné zálohové platby za plnenia spojené s užívaním bytu. Z hľadiska skutkovej a právnej komplikovanosti nešlo o vec zložitú. Okresný súd sa však podľa sťažovateľa *„...ani po 5-tich rokoch sa nedostal k samotnému meritu veci...“*. Podľa jeho názoru súdy *„...najmä bardejovský v tomto spore pracovali neracionálne, nesústredene a nepružne, počínali si byrokraticky a ťažkopádne...“*. V rámci odôvodnenia sťažnosti sťažovateľ uviedol priebeh konania v predmetnej veci pred súdom prvého stupňa, ako aj pred súdom odvolacím a súdom dovolacím, a to od podania žaloby (11. februára 2002) až po uznesenie okresného súdu č. k. 1 C 135/02-52 z 10. novembra 2006 o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku sťažovateľom podľa § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, následné podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľom (11. decembra 2006) a predloženie veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní (12. decembra 2006).

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní na ďalšie konanie a nálezom o veci samej rozhodol: *„1./ Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2), čl. 48 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Dohovoru (...) postupom Okresného súdu v Bardejove (prípadne prešovského odvolacieho i najvyššieho - pozn.) v súdnom konaní vedeného u neho pod č. k. 1 C 135/02 porušené boli a porušované sú.“*

2./ Prikazuje do veci zainteresovaným súdom, aby o sťažovateľovej veci, ktorá je predmetom tejto ústavnej sťažnosti, konali a rozhodli bez prieťahov.

3./ Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadošťačenie v minimálnej výške 150 tis. Sk (...), ktoré je mu povinný Okresný súd v Bardejove, resp. všetci spoločne a nerozdielne

(prípadne podľa miery zavinenia ustálenej ústavným súdom - pozn.) uhradiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4./ Ukladá Okresnému súdu v Bardejove (prípadne i prešovskému krajskému, či dokonca aj najvyššiemu - pozn.) uhradiť vzniklé trovy tohto konania (...)“

Na základe výzvy ústavného súdu z 15. maca 2007 sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. Spr. 307/07 z 13. apríla 2007, v ktorom uviedol:

„Sťažovateľ dňa 11. 2. 2002 doručil Okresnému súdu Bardejov žalobu, ktorou sa voči žalovanému O., B., domáha vyslovenia neplatnosti platobného výmeru, ktorým žalovaný upravil mesačný predpis platieb spojených s užívaním bytu. Veci bola pridelená sp. zn. 1 C 135/02.

Následne vo veci boli vykonané tieto úkony v ich chronologickej postupnosti:

- *19. 2. 2002 - výzva na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby*
- *28. 2. 2002 - odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu spojená so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov*
- *17. 9. 2002 - výzva adresovaná sťažovateľovi o doplnenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov (doručenie vzoru 6 O. s. p.)*
- *8. 10. 2002 - odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu*
- *24. 10. 2002 - uznesenie, ktorým súd sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva*
- *8. 11. 2002 - odvolanie proti uzneseniu súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov*
- *11. 11. 2002 - predloženie spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní*
- *27. 3. 2003 -uznesenie odvolacieho súdu o odvolaní sťažovateľa, ktorým napadnuté uznesenie potvrdzuje*
- *7. 5. 2003 -vrátenie spisu prvostupňovému súdu*
- *13. 5. 2003 - doručenie rozhodnutia druhostupňového súdu sťažovateľovi a opätovná výzva na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby*
- *26. 5. 2003 - dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu*
- *4. 6. 2003 - odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu zaplatiť súdny poplatok zo žaloby*
- *13. 6. 2003 - žiadosť Krajskej prokuratúry v Prešove o zapožičanie spisu*

- 16. 6. 2003 - odpoveď súdu na žiadosť o zapožičanie spisu
- 26. 6. 2003 - písomné podanie sťažovateľa, ktorým sa vyjadruje k výzve súdu na zaplatenie súdneho poplatku
- 10. 11. 2003 - oznámenie sudkyne o jej zaujatosti (§ 15 O. s. p.)
- 20. 11. 2003 - predloženie veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti (§ 15 O. s. p.)
- 27. 11. 2003 - uznesenie odvolacieho súdu, ktorým vyslovuje, že zákonná sudkyňa nie je
- vylúčená
- 5. 12. 2003 - vrátenie spisu prvostupňovému súdu
- 13. 1. 2004 - výzva adresovaná sťažovateľovi na doplnenie jeho dovolania
- 29. 1. 2004 - odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu
- 4. 2. 2004 - predloženie spisu NS SR na rozhodnutie o dovolaní
- 21. 4. 2004 - vrátenie spisu NS SR bez meritórneho rozhodnutia na odstránenie väd dovolania i rozhodnutia druhostupňového súdu a tiež na rozhodnutie o opätovnej žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov
- 21. 5. 2004 - výzva adresovaná sťažovateľovi na doplnenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a iné a zaslanie spisu Krajskému súdu v Prešove na opravu vady rozhodnutia
- 7. 6. 2004 - odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu
- 22. 6. 2004 - vrátenie spisu Krajským súdom v Prešove
- 22. 6. 2004 - uznesenie súdu, ktorým rozhoduje o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov
- 3. 8. 2004 - odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu
- 5. 8. 2004 - predloženie spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa
- 21. 12. 2004 - rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní sťažovateľa
- 30. 12. 2004 - vrátenie spisu odvolacím súdom
- 3. 1. 2005 - doručenie rozhodnutia odvolacieho súdu sťažovateľovi
- 21. 1. 2005 - opätovná žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov
- 4. 2. 2005 - výzva adresovaná sťažovateľovi na doplnenie dovolania o plnomocenstvo na jeho zastupovanie v dovolacom konaní advokátom
- 8. 3. 2005 - odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu

- 4. 4. 2005 - predloženie spisu Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľa
- 12. 4. 2006 - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o dovolaní sťažovateľa
- 11. 5. 2006 - vrátenie spisu prvostupňovému súdu
- 11. 5. 2006 - doručenie rozhodnutia dovolacieho súdu sťažovateľovi
- 10. 11. 2006 - uznesenie súdu, ktorým konanie vo veci zastavuje pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žaloby sťažovateľom (§ 10 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov)
- 11. 12. 2006 - odvolanie sťažovateľa
- 12. 12. 2006 - predloženie spisu Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní
- podanom sťažovateľom

Vychádzajúc z takejto chronológie úkonov je nesporné, že konaním Okresného súdu Bardejov nedošlo k porušeniu základných práv, ktorých porušenie sťažovateľ v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky namieta. Jednotlivé úkony súdu totiž boli vykonávané v primeranom čase a pokiaľ o sťažovateľom uplatnenom nároku nebolo doposiaľ meritórne rozhodnuté, stalo sa tak z viny samotného sťažovateľa, ktorý odmieta splniť jednu zo zákonných podmienok pokračovania v konaní a to v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov zaplatiť súdny poplatok zo žaloby a to napriek tomu, že prvostupňový súd nevyhovел jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a tieto rozhodnutia považoval za zákonné aj súd odvolací, ktorý ich na základe opravných prostriedkov sťažovateľa preskúmaval.

Vzhľadom na uvedené navrhujem sťažnosť sťažovateľa I. K. K., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. I C 135/02 nepriať na ďalšie konanie ako zrejme bezdôvodnú. (...)“

K stanovisku okresného súdu sťažovateľ v podaní zo 6. mája 2007 doručenom ústavnému súdu 10. mája 2007 okrem iného uviedol:

„- mne vinu nie je možné pripisovať, ako prieťahy iba za to, že som nebol v stave

zaplatiť súdne poplatky, na ktoré som nemal! S týmto stavom bolo povinnosťou súdu sa promptne vysporiadať v súlade so zákonom bez prietáhov a nie iba pasívne vyčkávať, či sa u mňa finančná situácia nezlepší;

- ja netvrdím, že celý podiel viny na neprejednaní veci v primeranej lehote je treba pričítať výlučne bardejovskému súdu, preto som vo svojej ústavnej sťažnosti, ako porušovateľov mojich ľudských práv označil aj vyššie súdne inštalácie. Je teraz iba na Ústavnom súde SR, aby určil mieru ich zavinenia za prietahy a celkové neprimerané prejednanie veci v lehote, akú ma na mysli predovšetkým ods. 1), čl. 6 Dohovoru;

- vzhľadom na predom uvedené, nie je preto možné veriť tvrdeniam jedného starého nomenklatúrneho lišiaka, ktorý svojou úlisnosťou, komplimentami a gratias, chcel by si aj túto vec u ústavného súdu vyžehliť a očistiť svoje ruky.“

II.

2.1 Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...).

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.2 Ústavný súd, ako to vyplýva aj z jeho doterajšej rozhodovacej činnosti, v prípadoch namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo práva na prejednanie veci v primeranej lehote skúma, či sťažovateľ v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu týchto práv do 1. apríla 2005 poskytoval zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“) v ustanoveniach § 17 ods. 1, § 20 až 23, alebo právne prostriedky, ktoré mu na ochranu týchto práv od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) v ustanoveniach § 62 až 68 (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05, III. ÚS 78/05).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupoval vo vzťahu ku krajskému súdu a najvyššiemu súdu tak, ako mu to umožňoval § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb., resp. po 1. apríli 2005 § 62 zákona č. 757/2004 Z. z.

Sťažnosť zo 17. júla 2004 (doručenú okresnému súdu 17. júla 2004) s prihliadnutím na jej všeobecný obsah ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaných ustanovení ani vo vzťahu k okresnému súdu. Sťažovateľ v rámci tohto podania neoznačil konkrétne konanie, v rámci ktorého malo dôjsť k zbytočným prietahom v konaní a jeho nekonkrétny obsah neumožnil predsedovi okresného súdu iniciovať postup potrebný

pre riadne vybavenie, resp. prešetrenie sťažnosti. Vzhľadom na veľký počet vecí vedených okresným súdom nemožno od predsedu okresného súdu očakávať, že bude vyhľadávať a následne preskúmať každé konanie, ktorého je sťažovateľ účastníkom, aby preň zistil aktuálnosť podanej sťažnosti na prietahy.

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2.3 Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevysloví svojím meritórnym rozhodnutím porušenie práv zaručených v uvedených článkoch ústavy a dohovoru (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), alebo odmietne sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú pri predbežnom prerokovaní (I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04).

Zo zhodných skutkových tvrdení sťažovateľa a okresného súdu ohľadne priebehu konania a vykonaných procesných úkonov v sťažovateľovej veci vyplýva, že okresný súd konal v posudzovanom konaní v obdobiach od 11. februára 2002 do 11. novembra 2002 (deväť mesiacov), od 7. mája 2003 do 20. novembra 2003 (šesť mesiacov), od 5. decembra 2003 do 4. februára 2004 (dva mesiace), od 21. apríla 2004 do 21. mája 2004 (jeden mesiac), od 22. júna 2004 do 5. augusta 2005 (jeden a pol mesiaca), od 30. decembra 2004 do 4. apríla 2005 (viac ako tri mesiace) a od 11. mája 2006 do 12. decembra 2006 (sedem

mesiacov). Krajský súd bol ako súd odvolací (alebo nadriadený súd v súvislosti s rozhodovaním o vylúčení sudkyne) vo veci činný v obdobiach od 11. novembra 2002 do 7. mája 2003 (šesť mesiacov), od 20. novembra 2003 do 5. decembra 2003 (približne pol mesiaca), od 21. mája 2004 do 22. júna 2004 (jeden mesiac), od 5. augusta 2004 do 30. decembra 2004 (takmer päť mesiacov) a v období od 12. decembra 2006 (v čase podania sťažnosti ústavnému súdu dva mesiace). Na najvyššom súde sa v súvislosti so sťažovateľom podaným dovolaním spis nachádzal v obdobiach od 4. februára 2004 do 21. apríla 2004 (dva a pol mesiaca) a od 4. apríla 2005 do 11. mája 2006 (rok a jeden mesiac).

Okresný súd začal v uvedenej veci konať bezprostredne po podaní žaloby. Vo veci neostal nečinný, ale realizoval úkony smerujúce k rozhodnutiu o procesných návrhoch sťažovateľa (opakovaných žiadostiach o oslobodenie od súdnych poplatkov), ako aj úkony súvisiace s využitím opravných prostriedkov zo strany sťažovateľa proti rozhodnutiam okresného súdu. V súvislosti s tým vec musela byť opakovane predkladaná na rozhodovanie odvolaciemu súdu aj súdu dovolaciemu.

Postup súdov konajúcich v sťažovateľovej veci bol vzhľadom na okolnosti uvedeného prípadu odôvodnený procesnými návrhmi a žiadosťami sťažovateľa, ktorý ich podávaním síce využíval svoje procesné práva, no spôsob ich uplatňovania (t. j. spôsob, ktorým sa sťažovateľ domáhal súdnej ochrany) objektívne podstatne prispel k celkovej dĺžke konania.

Aj keď procesný postup okresného súdu a najvyššieho súdu nebol celkom bez priedňahov (v prípade okresného súdu možno poukázať na obdobie od 28. februára 2002 do 17. septembra 2002 a v prípade najvyššieho súdu na obdobie od 4. apríla 2005 do 12. apríla 2006), ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň odôvodňujúcu záver o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priedňahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, alebo o porušení jeho práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd kvalifikoval postup okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu v sťažovateľovej veci po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ako porušenie označených práv sťažovateľa. Z tohto dôvodu možno sťažnosť v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde kvalifikovať aj ako zjavne neopodstatnenú.

2.4 V zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu možno navyše o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, spočívajúcej v namietanom porušení práv sťažovateľa zbytočnými priet'ahmi v konaní, hovoriť aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci proti ktorému sťažnosť smeruje, vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) v čase podania sťažnosti ústavnému súdu porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, II. ÚS 76/06).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti spočívajúcej v namietanom porušení práv sťažovateľa zbytočnými priet'ahmi v konaní vo vzťahu k okresnému súdu a najvyššiemu súdu v danom prípade vyplýva aj z toho, že sťažovateľ túto sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy podal až po rozhodnutí oboch súdov (najvyšší súd rozhodol v konaní o sťažovateľovom dovolaní uznesením z 12. apríla 2006 a okresný súd rozhodol o zastavení konania vo veci uznesením z 10. novembra 2006, pričom 12. decembra 2006 predložil vec v súvislosti so sťažovateľovým odvolaním krajskému súdu).

V čase podania sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu už okresný súd a najvyšší súd nemohli žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne priet'ahy v ňom. Aj tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu a najvyššiemu súdu je zjavne neopodstatnená (obdobne napr. IV. ÚS 248/04 - uznesenie o predbežnom prerokovaní sťažnosti, IV. ÚS 46/05, II. ÚS 298/06).

Ústavný súd preto odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj ako zjavne neopodstatnenú, pričom rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch

sťažovateľa v uvedenej veci (predovšetkým o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom), ako aj skúmanie ďalších zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľovej sťažnosti a prípadný postup na ich odstránenie stratili opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. mája 2007